

Xavier Rull publica una guia per parlar en públic amb l'estàndard oral lleidatà

Orienta els parlants de Lleida, el Priorat, la Ribera d'Ebre i la Terra Alta en l'ús dels trets del seu parlar

Alumnes de la URV | Cedida

Configuració de l'estàndard oral lleidatà és un manual amb orientacions sobre com una persona de la regió de Lleida i de les comarques interiors tarragonines (Priorat, Ribera d'Ebre i Terra Alta) ha de parlar en públic, tot indicant quins trets del seu parlar poden usar-se en una intervenció oral formal. L'obra del professor del Departament de Filologia Catalana de la URV, Xavier Rull, dona, a més, instruccions en qüestions que no estan tractades, o ho estan molt per sobre, en la Proposta per a un estàndard oral de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans.

L'obra s'adreça a qualsevol persona que té de parlar en públic (*videoblogaires, youtubers, polítics, docents, advocats, periodistes de mitjans audiovisuals, etc.*) i a professors de llengua i tècnics linguístics perquè les instruccions que conté el llibre publicat per l'editorial lleidatana Pagès estan redactades de manera que són fàcilment comprensibles i aplicables. En això es diferencia d'altres manuals anàlegs que han solgut a consignar la informació de manera molt tecnificada (per exemple, amb l'ús de l'alfabet fonètic internacional), cosa que els feia inservibles de cara a la població en general?, segons especifica Xavier Rull.

De més a més, l'obra aporta informació sobre **elements lingüístics curiosos**, com la partícula afirmativa *eu*, que, estranyament, no figura en cap descripció dialectològica acadèmica?, apunta Rull, o la logicitat flexiva dels verbs de la segona conjugació que tenen una *u* consonàntica al final de l'arrel (caure, coure, etcètera), que **a Lleida es conjuguen d'una manera, a les Terres de l'Ebre i al País Valencià d'una altra manera** i a Barcelona es fan servir tots dos sistemes de manera irregular. Això ha fet que la llengua pública faci servir com a conjugació d'aquests verbs el sistema irregular barceloní, en comptes d'emprar el sistema regular lleidatà o tortosí-valencià, que hauria set lo lògic a efectes d'ensenyar l'idioma a estrangers?, puntualitza Rull.

Alhora, el llibre **té un apartat breu i clar sobre *per i per a***. Aquest apartat està redactat d'una manera molt entenedora per a esvair dubtes. En això es diferencia de la pràctica totalitat d'obres lingüístiques catalanes, que o bé ofereixen explicacions enrevessades o bé opten per una solució simplista però que no diu ningú, com ara *usar per sempre* davant d'infinitiu tot distingint *per i per a* davant altres mots, de manera que es crea desorientació entre la gent, que acaben escrivint malament *per* en el segon context?, segons Rull.